

РЕШЕНИЕ

№ 770

гр. София, 10.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 16.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **4391** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба вх.№ 53-04-224/20.02.2019г. по описа на ОДОП С. при ЦУ на НАП от търговско дружество [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] партер, представлявано от управителя П. Х. Китова, срещу издадения на дружеството Ревизионен акт №Р-22221418001640-091-001/19.09.2018г., издаден от Руска Р. Б. орган, възложил ревизията и Е. М. И. - ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП реда на чл.156 ал.4 от ДОПК.

Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, тъй като неоснователно и в противоречие с материалния закон са му определени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС. Неоснователно, ревизиращия екип е приел, че данъкът е дължим от жалбоподателят, тъй като не е доказан ВОД и [фирма] неправилно е третирано доставките като облагаеми с нулева данъчна ставка на основание чл.53 ал.1 от ЗДДС. Твърди, че извършеният ВОД за G. D. C. S. VIN EL 80085987 е реално осъществен и стоките са предадени и получени в складовата база на получателя по доставката, находяща се в индустриалната зона в [населено място]. Моли оспореният акт да бъде отменен. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител – адв.К., жалбоподателят поддържа жалбата. По същество претендира отмяна на ревизионния акт. Представя писмени бележки, претендира разноси по

представен списък.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт Д. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК на 27.09.2018г. на жалбоподателя. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 09.10.2018г. с вх.№ 53-06-6544/09.10.2018г. по описа на ТД на НАП С./ заведена с вх. № 23-22-1804/11.10.2018г. по регистъра на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП/. С уведомление № 23-22-1804#1/15.11.2018г. жалбоподателят е уведомен за отстраняване на нередовности по реда на чл.147 ал.2 от ДОПК на 20.11.2018г. На 23.11.2018г. са отстранени нередовностите в депозираната жалба. В законоустановения 60 дневен срок съгласно чл.155 ал.1 от ДОПК, считано от 24.11.2018г. решаващият орган не се е произнесъл.

Съгласно чл.156 ал.4 от ДОПК непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл.155 ал.1 от ДОПК се смята за потвърждение на РА в обжалваната част. Съгласно ал.5 на чл.156 от ДОПК в случаите на ал.4 жалбата против РА може да се подаде в 30 дневен срок от изтичането на срока за произнасяне чрез решаващия орган пред Административния съд, в чийто съдебен район е постоянният адрес или седалището на жалбоподателя към момента на извършване на първото действие по осъществяване на данъчно-осигурителния контрол от органите по приходите. В случая 60 дневния срок е изтекъл на 24.01.2019г., а жалбата до АССГ е депозирана чрез Директора на Дирекция ОДОП-С. с вх.№ 53-04-224/20.02.2019г. т.е. в законния 30- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22221418001640-020-001/20.03.2018г., връчена по реда на чл.29 ал.4 от ДОПК, на 29.03.2018г., издадена под формата на електронен документ и подписана с валиден квалифициран електронен подпис/КЕП/ от Руска Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършване на ревизия на жалбоподателя за определяне на задължения по ЗДДС за периода 01.02.2018г до 28.02.2018г. Ревизията следва да бъде извършена за срок от 2 месеца. Срокът за извършване на ревизия е продължен до 29.06.2018г. със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/

№Р-22221418001640 -020-002/25.05.2018 г., издадена от Руска Р. Б. под формата на електронен документ и подписана с валиден КЕП. Заповедта е връчена електронно на ревизираното лице на 10.08.2018г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221418001640-092-001/10.08.2018 г., издаден под формата на електронен документ и подписан с валиден КЕП от Е. М. И. –Г. - ръководител на ревизията и Т. Б. Н. –главен инспектор по приходите, връчен електронно на 21.08.2018 г. В срока и по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение.

Издаден е ревизионен акт/ РА/ №Р-22221418001640-091- 001/19.09.2018 г., издаден от Руска Р. Б. а длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган възложил ревизията и Е. М. И. -Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 27.09.2018г.

С РА са установени задължения за ревизирания период / месец февруари 2018г./ общо в размер на 2038, 24 лева дължим данък върху добавената стойност и начислени лихви за същия период в размер на 104,19 лева.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директора на ТД на НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 ал.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице, актът е съобразен със закона.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден квалифициран електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионният доклад и на ревизионния акт - Руска Р. Б. Е. М. И. –Г. - ръководител на ревизията и Т. Б. Н., органи по приходите са притежавали валиден квалифициран електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР и РД и РА. За валидността на КЕП са представени и приети писмени доказателства от ответника, които не са оспорени от жалбоподателя по делото.

Няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднат данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност. Безспорно е установено също така и че получателя по спорния ВОД – търговското дружество G. D. C. S. VIN EL 80085987 също е данъчно регистриран за целите на облагането с данък добавена стойност на територията на Република Гърция.

Търговско дружество [фирма] през ревизирания период е с основен предмет на дейност търговия с мляко и млечни продукти. За извършване на търговската си дейност, жалбоподателят ползва хладилен склад на територията на [населено място], С. индустриална зона. Склада е нает от БМК Холдинг АД. Дружеството притежава

удостоверение за регистрация на обект „Склад за съхранение и търговия на едро с храни от животински произход“ в БАЕХ № 30/14.08.2017г. за група „а“ – мляко и млечни продукти. Дружествата имат подписан договор за наем.

За ревизирия период – месец февруари 2018г., жалбоподателят е декларирал ВОД на млечни продукти към G. D. C. S., за която доставка е издал фактура № [ЕГН]/02.02.2018г., приложена на лист 81 в превод на български език и в оригинал на английски език. Предмет на доставката е кашкавал лайт 7934 кг. с единична цена 10,5810лв/кг. и обща стойност на фактурата 83 949,97 лева.

Органите по приходите са установили, че транспорта на стоката е осъществен от [фирма]. БМК С. Е. Е. е издало фактура №[ЕГН]/05.02.2018 г. на жалбоподателя М. Т. Е. Е. с ДО 1350,00 лв. и ДДС 270,00 лв. Предмет на доставка по цитираната фактура е транспортна услуга, съгл. заявка –договор за извършен превоз. Разплащането по фактурата е по банков път. Представена е международна товарителница /ЧМР/ с подпис и печат на получателя на стоката, печати и подписи на изпращач и превозвач. Представена е Транспортна заявка – договор №26/01.02.2018г., от която е видно, че превозваната стока е краве кашкавал с релация България – Гърция. Транспортът е осъществен с товарен автомобил Скания с рег. СТ2210ВА – собственост на Млека транс Е. с ЕИК[ЕИК]. Товарният автомобил е нает съгласно Договор от 01.04.2012г. Представени са приемно – предавателен протокол и Удостоверение №70/11.05.2012г. за регистрация на транспортното средство в областна дирекция по безопасност на храните [населено място]. Съгласно представени писменни обяснения от управителя на БМК С. Е. Е., дружеството притежава лиценз за извършване на международен транспорт №8577 – валиден от 02.02.2017г. до 01.02.2027г. и редовно осъществява курсове до Гърция по предварителна заявка, с уговорени дати, място на товарене и разтоварване, изпращач, получател и цена на услугата. Натоварването на стоката – краве кашкавал е извършено от склад на изпращача – М. трейд ексим Е. – в [населено място] индустриална зона.

При проверка на счетоводните регистри ревизирия екип е констатирал, че посочената фактура е отразена в дневниците за покупки и продажби и справка декларация по ЗДДС за данъчен период м. 02.2018г. Дружеството притежава кадрова обезпеченост за осъществяване на доставката.

С цел доказване реалността на описания ВОД на млечни продукти, органите по приходите са извършили проверка в информационния масив на НАП, при която са установили, че получателят е с валиден ДДС номер. За периодите, в които са извършени ВОД, ревизираното дружество е подавало и V. декларации, но не е представило документи за плащане на стоката от страна на получателя.

Изпратена е молба за информация до EL800859875 "ЕЛЛЗНЙКЗ ГЪЛБКФПКПМЙКЗ Е. МПНПРСПУЩРЗ ЙКЕ ||G. D. C. S." – Гърция с Референтен номер: VAT_BG_027308_EL_231GM.2018_20180420_G_RI_R.xml. - формуляр „S. 2004" на основание обмен на информация по чл. 7 от Регламент 904/2010/ЕС и съпътстващ доклад към нея чрез Централно звено за връзка.

Получен е отговор на молбата за информация с изх. Изх.№ 24-21-227/15.06.2018 г., в който е констатирано: „Гръцките данъчни органи извършиха проверка на място на 2/5/2018 на декларираното седалище на дружеството (К. 1 54630 Т.). На този адрес екипът намери магазин на приземния етаж, където имаше знак с името на компанията, тел. номер "[ЕГН]" и адрес на електронна поща "[електронна поща]". Магазинът беше намерен заключен и изоставен. Екипът се опита да комуникира с представляващият на

компанията, като се обади на горепосочения телефонен номер, но никой не отговори по телефона. Пощалонът от региона информира екипа, че никога не е срещал никого там. Собственикът на магазина г-н М. I. информира екипа, че е възложил отдаването под наем на адвоката Z. A.. Екипът се свърза с адвоката, който каза на екипа, че наемът все още е в сила и че счетоводителят на дружеството е г-н А. Т..

Проверяващият екип остави на декларираният адрес покана към компанията да представи на ревизионната служба счетоводни и данъчни документи. Адвокатът на дружеството дойде при данъчните власти на 15-5-2018 и получи копие от тази покана. Никой от името на компанията не отговори на тази покана. Екипът изготви доклад с констатациите от проверката/ревизията и го остави на декларираният адрес на гръцката компания на 23-5-2018, но никой отново не отговори. По тази причина гръцките данъчни органи пристъпиха към прекратяване на регистрацията на номера по ДДС на гръцката компания от база данни V. на 11/06/2018, тъй като беше установено, че гръцката компания е липсващ търговец."

Изпратената Молба с референтен № VAT_BG_027308_EL_231GM.2018_20180420_G_RI_R.xml и полученият отговор с Изх.№ 24-21-227/15.06.2018 г. са приобщени към ревизионното производство на основание чл. 37 от ДОПК с Протокол Кд-73 № 1229580/20.06.2018г.

Предвид гореизложеното, и поради факта че не са събрани доказателства, че гръцкото дружество реално е извършвало търговска дейност, доказано е че няма представляващ, който да управлява дейността му, както и доказателства за кадрова и техническа обезпеченост, наличие на складови и офис помещения, ревизиращият екип е приел, че „G. D. C. S." не би могло да бъде в търговски взаимоотношения с българското ревизирано лице [фирма], като в резултат на това не са представени годни доказателства за реалното напускане на стоки и получаването им в Гърция.

Ревизиращият екип е направил извод, че не са събрани доказателства за наличие на търговски взаимоотношения, не са представени доказателства за прехвърляне собствеността на стоката, данни за лицата извършили товаренето и транспортирането на стоката, не са представени доказателства, че стоката предмет на издадените инвойс фактури е намерила отражение в счетоводството на гръцкото дружество, няма извършени плащания.

Факта, че е извършен транспорт на стоки от територията на страната до територията на Гърция, води до обосноваван извод, че същото е правено с цел заблуда и избягване на облагане.

Съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС, вътреобщностните доставки по чл. 7 от същия закон са облагаеми с нулева ставка на данъка, ако не представляват освободени вътреобщностни доставки по смисъла на чл. 38, ал. 2 от ЗДДС.

Освобождаването на вътреобщностната доставка на дадена стока става приложимо само когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране, същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката.

Органите по приходите са приели, че са налице неистински или с невярно съдържание документи, доколкото или транспортните документи, или писмените потвърждения от получателя, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка не е доказано, че са издадени от посочените в тях лица или, че удостоверяват

истински обстоятелства.

Налице са и други обстоятелства, които внасят основателни съмнения в осъществяването на доставката във вида, който е посочен от М. Т. Е. Е. и съответно в документите, относно транспортирането на стоките.

Такива обстоятелства са неоткриването на получателите от страна на администрацията на Гърция, както и непотвърждаването, че дейността им съответства на характера на доставките.

Не е доказано наличие на складови помещения, персонал, осъществяване на последващи доставки със стоките, по които G. D. C. S. се явява получател.

Не са представени документи от страна на получателите, че са получавали стоки от М. Т. Е. Е., липсват доказателства относно насрещна престация за стоките и/или за транспортирането им.

Предвид гореизложеното на основание чл. 86, ал.1 и ал. 2, във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС ревизиращият екип е начислил ДДС за недоказан ВОД по инвойс фактури, както следва: фактура № 3000388 от 02.02.2018г. издадена на G. D. C. S. VIN EL 80085987 с данъчна основа 83949,97 и ДДС – 16790 ,00 лева.

В хода на съдебното производство жалбоподателят е представил отново заверено копие на фактурата, издадена от него по спорния ВОД, потвърждение за получени стоки на територията на държава – членка на ЕС / л.221 от делото/, Международна товарителница /ЧМР/ /лист 222 от делото/, протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск при ВОД с № 260300800065-1/02.02.2018г., издаден от старши инспектори по приходите в Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП и в присъствието на шофьора на товарния автомобил, в който се е намирала стоката – Т. Г. Т., фактура № 18/01.02.2018г., издадена от [фирма] на жалбоподателя „М. Т. Е.“ за доставка на кашкавал лайт в количество от 7045 кг., в която е посочено, че плащането е извършено на 01.04.2018г. чрез банков превод / лист 229 от делото/, приемо –предавателен протокол.

Разпитан в качеството на свидетел е шофьорът на товарния автомобил, превозил млечните продукти – Т. Т.. В свидетелските си показания, последният е заявил, че познава П. Китова – управител на [фирма], с която е сключил договор за извършване на превоз на кашкавал от [населено място] до [населено място]. Стоката е закарана и разтоварена в Индустриалната зона на [населено място] с наименование – С., двама служители на гръцката фирма са приели стоката. Мястото на разтоварване е складова база, с табела с името на фирмата. Подписали са ЧМР-то за получаване на стоката и са положили печат. Преди напускане на граничния пункт на страната ни – ГКПП Капитан П. В., органите по приходите са извършили проверка на стоката и не са установили несъответствия и нарушения.

Прието е и заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, която е извършила анализ на процесната фактура, международна товарителница и фактурите, издадени от превозвача на жалбоподателя, както и извършените записвания от жалбоподателя по сметка 453/2. Същото не е оспорено от страните, като съдът изцяло го кредитира като обосновано и

задълбочено изготвено, въз основа на всички писмени доказателства по делото. Съдът намира че изводите на органите по приходите за липса на осъществен ВОД са необосновани и неправилни, поради следното:

Съгласно чл.7 ал.1 от ЗДДС / в приложимата му редакция/ Вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка.

За да се квалифицира една сделка като вътреобщностна доставка на стоки,освободена от ДДС, е необходимо да са изпълнени три условия: 1./ прехвърляне на правомощието за разполагане със съответната стока на името на собственика; 2./ физическо преместване на стоките от една държава членка в друга и 3./ придобиващото ги лице да е данъчнозадължено лице.

Разпоредбата на чл. 7, ал. 1 ЗДДС, дефинираща ВОД, посочва, че ревизираното лице следва да докаже прехвърляне правото на разпореждането върху съответната стока, както и е необходимо по категоричен начин да се установи, че стоката е напуснала пределите на страната и е достигнала до получателя в друга държава-членка. Само при доказване на посочените предпоставки, възниква правото на доставчика на основание чл. 53, ал. 1 ЗДДС да обложи ВОД с нулева ставка, като ал. 2 относно документите, удостоверяващи ВОД препраща към чл. 45 ППЗДДС.

Съгласно чл.45 от ППЗДДС за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага със следните документи:

1. документ за доставката:

а) фактура за доставката, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационният номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката;

б) протокол по чл. 117, ал. 2 от закона - в случаите на вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 4 от закона;

в) документ по чл. 168, ал. 8 от закона - когато доставчикът е физическо лице, което не е едноличен търговец и не е регистрирано по закона;

2. документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка:

а) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното

му качество;

б) транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика

Видно от приетите от съда писмени доказателства, които са неоспорени от страните по делото, безспорно е, че жалбоподателят разполага с фактура за доставката / лист 81 от делото/, в която е посочен ДДС номера на получателя по доставката G. D. C. S..

Изпълнено е и условието на чл.45 т.2 от ППЗДДС. Установи се, че стоката е транспортирана от [фирма], като за целта между жалбоподателя и дружеството е подписана транспортна заявка –договор № 0026 от 01.02.2018г., в която конкретно и точно е посочено мястото, на което стоката следва да бъде натоварена – [населено място], С. индустриална зона и мястото, на което стоката следва да бъде разтоварена, Гърция, [населено място], индустриална зона S.. Описан е вида на стоката – палета кашкавал на пити с общо нето тегло 7 934/лист 77- гръб/. Несъмнено е и че транспорта на стоките е реално осъществен. Този извод съдът формира, въз основа на извършената проверка от органите по приходите, за която е съставен Протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск при ВОД с № 260300800065-1/02.02.2018г., издаден от старши инспектори по приходите в Дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, в който изрично е посочено и мястото на извършване на проверката – а именно –ГКПП Капитан П. В..

Видно от приетата международна товарителница /лист 82 от делото / на нея присъстват печати и подписи на превозвача – [фирма] и на получателя на стоката – купувач -G. D. C. S. Налице е пълно съответствие между данните, съдържащи се и посочени в международната товарителница и в официалния документ – протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск на спорния ВОД при напускане на страната.

В тази връзка, твърденията на органите по приходите за наличие на неистински или с невярно съдържание документи са изцяло несъстоятелни. Отделно от това съдържанието на същите не е оспорено пред настоящия съд. Налице е и потвърждение за получаване на стоката от гръцкия контрахент. Неоснователни са твърденията на процесуалния представител на ответника, посочени в писмените бележки, че верността на удостоверените с тях обстоятелства се опровергава от резултата от обмена на информация с гръцката данъчна администрация, както и от липсата на плащане по процесната доставка.

Съгласно чл. 9, ал. 1 и чл. 4 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, международните товарителници удостоверяват до доказване на противното условията на договора за превоз и получаването на стоката от превозвача.

От приложените към административната преписка доказателства се доказва по категоричен начин, че процесните стоки са напуснали територията на

Република България. Наличните по делото С. товарителници са надлежно подписани от изпращача /ревизираното дружество/, от превозвача и получателя, посочено е и мястото на разтоварване на стоките. Съдържат реквизитите по чл. 6 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки, поради което следва да се ценят като годни транспортни документи.

С изпращане или транспортиране на стоката се осъществява второто условие за ВОД. Именно наличието на физическо движение на стоката между държавите-членки е обективен елемент, отличаващ ВОД от доставка на територията на страната – Решение по дело Т., т. 30-40. Безспорно практиката на СЕС приема, че освобождаването на вътреобщностната доставка на дадена стока става приложимо, когато правото на разпореждане като собственик с тази стока е прехвърлено на приобретателя и продавачът докаже, че посочената стока е изпратена или транспортирана в друга държава членка и че вследствие на това изпращане или транспортиране, същата стока е напуснала физически територията на държавата членка на доставката - Решение по делото Т..

Този елемент е безспорно доказан чрез приложените по делото транспортни документи. Свидетелските показания на св. Т. Т. съдът също кредитира изцяло, като вътрешно непротиворечиви и в съответствие със съдържанието на писмените доказателства.

Действително, липсват доказателства за извършване на плащане от страна на G. D. C. S.. Извършване на плащане по ВОД и представяне на писмени доказателства за това не са предвидени от законодателя като предпоставка в нормата на чл.45 от ППЗДДС за доказване на ВОД. В тази връзка са неоснователни направените в писмените бележки възражения на процесуалния представител на ответника и некоректно е цитирана нормата на чл.79 ал.10 от ЗДДС, която е нова и е обнародвана в ДВ бр.96/2019г. в сила 01.01.2020г

Установен е и произхода на стоката, предмет на ВОД. Основен доставчик на [фирма] е [фирма], която въз основа на сключен договор между двете дружества от 25.08.2017г. доставя кашкавал. По делото е приета и издадената от [фирма] фактура с № [ЕГН]/01.02.2018г. за доставка на 7045 кг. кашкавал лайт и приемо –предавателен протокол за предаването на стоката от 01.02.2018г.

Съдът изцяло възприема твърденията в жалбата, че извършеният ВОД не е компрометиран и от получения отговор от гръцката приходна администрация по линията на обмен на информация. Видно от същия, гръцкото дружество е deregистрирано на 11.06.2018г., т.е. няколко месеца след получаване на стоките. Ненамирането на адреса на получателя не е достатъчно основание да се приеме, че декларирания от жалбоподателя ВОД за процесния период не е реално извършен.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема че жалбата е основателна и следва да бъде уважена, а оспореният ревизионен акт като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон и с неговата цел следва да бъде

отменен.

При този изход на спора, претендираните от жалбоподателя разноски се явяват основателни. Такива съобразно чл.161 ал.1 от ДОПК се дължат на жалбоподателя, които са своевременно заявени, ведно с представен по делото списък. Заявените разноски са общо в размер на 1654,80 лева, от които заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лева/ лист 210 от делото/, държавна такса – 50 лева и заплатено възнаграждение за вещо лице в размер на 604,80 лева.

Съгласно чл.160 ал.6 изр.2 от ДОПК, решението на административния съд по дела, по които се обжалват установени с ревизионния акт публични вземания общо в размер до 750 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на физически лица, и общо в размер до 4000 лв., в които не се включват начислените лихви за забава, когато ревизионният акт е издаден на юридически лица, е окончателно.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 61 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Х. Китова, Ревизионен акт №Р-22221418001640-091-001/19.09.2018г., издаден от Руска Р. Б. орган, възложил ревизията и Е. М. И. - ръководител на ревизията, мълчаливо потвърден от Директора на Дирекция „ОДОП” - [населено място] при ЦУ на НАП реда на чл.156 ал.4 от ДОПК, с който за данъчен период месец 02.2018г. са установени допълнителни задължения по ЗДДС в размер на 2038,24 лева и лихви за забава в размер на 104,19 лева .

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП“ – С. към ЦУ на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сумата от 1654,80 лева /хиляда шестотин петдесет и четири лева и осемдесет стотинки. /, представляваща разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл.160 ал.6 изр.2 от ДОПК

СЪДИЯ:

